

[Sigsgaard.]

om de måske i enkelte spørgsmål kunne bidrage til en udvalgsbehandling med indsigt og sagkundskab, for det kunne jo i hvert fald teoretisk tænkes. Jeg har såmænd i sin tid i undervisningsudvalget overværet en næsten to timer lang diskussion om, hvorvidt LC skulle have lov til at overvære møderne med en observatør, og jeg begreb det ærlig talt ikke dengang, for jeg kunne ikke forestille mig, hvad det egentlig skulle genere undervisningsudvalget, at det daværende medlem hr. Diderichsen lige så stille sad i baggrunden og lyttede til, hvad der blev sagt. Men det generede altså en hel del, og diskussionen derom tog to timer. Faktisk fik LC lov at deltage med en observatør; men så kom jo valget, jeg tror, det var dagen efter, i hvert fald meget kort tid efter, og derfor fik de aldrig udnyttet denne tilladelse.

Jeg vil gerne benytte lejligheden her til at spørge, om beslutningen om, at et ikke-udvalgsberettiget parti kan deltage med en observatør i undervisningsudvalget, står ved magt, og jeg vil henstille til præsidiets overvejelse, om ikke et sådant parti har et rimeligt krav på at kunne have en observatør i alle faste udvalg.

Hvis man måske ikke lige i dag kunne tænke sig en sådan løsning, kunne jeg jo have lyst til at spørge, hvad ulempe der egentlig ville være derved, om det overhovedet ville skade nogen. Jeg har svært ved at se nogen ulemper ved det.

Jeg kunne også have lyst til at spørge, om det egentlig ikke er misbrug at bruge flertallet til at forhindre et mindretal i at få de nødvendige informationer, for det er jo klart, at et lille parti, der ikke har mulighed for at blive repræsenteret i udvalg, kommissioner osv., ikke har de informationer, som de øvrige partier er i besiddelse af, og derfor ikke har samme mulighed for at tage saglig stilling til de forslag, der behandles i folketinget. Det er jo et ganske interessant spørgsmål, om det altså ikke er misbrug af flertallet at forhindre et mindretal i at skaffe sig de informationer, der er nødvendige for at kunne tage en rimelig og saglig stilling til de forslag, der kommer frem. Jeg rører kun lige ved spørgsmålet i dag. Jeg tror, vi kan få mange interessante diskussioner om det i fremtiden, såfremt der ikke kommer en eller anden løsning.

Men jeg skal slutte med at sige, at når den udsmidning af kommunalreformkommissionen, som nu planlægges, er gennemført, er mit parti kun repræsenteret ét sted, nemlig i tjenestemandskommissionen, og så kunne jeg jo også spørge, hvornår det er planen at vi skal smides ud dér. Så kunne vi jo tilrettelægge vort arbejde efter det. Jeg vil også gerne spørge hr. Stæhr Johansen, hvorfor han finder det rimeligt, at det i kommunalreformkommissionen skal være de i finansudvalget repræsenterede partier, der er medlemmer. Det sagde hr. Stæhr Johansen nemlig var rimeligt. Derimod er det jo i tjenestemandskommissionen rimeligt, at alle de i folketinget repræsenterede partier er repræsenteret. Jeg vil spørge hr. Stæhr Johansen, hvad forskellen egentlig er, hvorfor det ene er rimeligt i den ene kommission og det andet i den anden kommission.

Jeg skal slutte med at sige, at vi desværre ikke ser os i stand til at behandle lovforslaget velvilligt.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg vil gerne takke de ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget. Da jeg har forstået, at der er ønske om et udvalgsarbejde, er jeg selvfølgelig villig til at deltage i det, om man måtte ønske det, og komme med de fornødne oplysninger.

Over for hr. Sigsgaard vil jeg gerne tilbagevise tanken om, at lovforslaget skulle være baseret på usaglige overvejelser; det er efter min mening meget saglige overvejelser, der har ført os til at ønske denne ændring i loven. Når det drejer sig om en kommission, der har så stor og byrdefuld en opgave, som denne kommission har, finder vi det rimeligt og rigtigt, at vi er i den nøjeste forbindelse med de organisationer, som ifølge loven er berettigede til at udpege repræsentanter, først og fremmest de kommunale organisationer. Hvis en repræsentant går ud af kommissionen eller ikke er i overensstemmelse med sin organisation, finder vi det rigtigt, at organisationen som sådan har ret til at disponere over den pågældende plads i kommissionen, det føler vi os sagligt betrygget ved, for det er jo netop organisationen og al den viden og indsigt, den står for, som vi gerne vil have med ind i arbejdet. Noget lignende gør sig gældende med hen-